

'Geen hak of zool is hetzelfde'

Hans Heine (20) is een geboren schoenmaker. Als hij dit jaar afstudeert, is Hans de vijfde generatie in zijn familie met dit beroep. Momenteel loopt hij stage in het bedrijf van zijn ouders.

Wist je als klein jongetje al dat je schoenmaker wilde worden?

“Helemaal niet, ik riep mijn hele leven juist dat ik nooit schoenmaker wilde worden. Maar tijdens mijn eind-examenjaar had ik weinig les en was ik meer in de winkel dan op school. Zo leerde ik steeds meer over het schoenmaken en het ging ook steeds beter. “Waarom ook niet?” dacht ik een maand voor mijn examen. Daarna ben ik de schoenmakersopleiding gaan doen.’

Waren je ouders verbaasd over je keuze?

‘Een beetje wel. Ze hebben verschillende keren gevraagd of ik toch niet een andere opleiding wilde doen. Schoenmaken is echt wat ik nu wil doen en het is mijn eigen keuze.’

Wat is er zo leuk aan schoenmaken?

‘Het leukste aan schoenmaker zijn, is dat het steeds anders is. Bij iedere schoen die je repareert moet je erover nadenken hoe je het gaat doen. Geen hak of zool is hetzelfde, een schoen maken is altijd weer een uitdaging.’

Je loopt nu stage bij je ouders in de zaak, wil je niet eens kijken in een ander bedrijf?

‘Ik heb er over nagedacht om bij een ander bedrijf stage te gaan lopen. Maar ik werk graag in de winkel van mijn ouders en ik heb met ze afgesproken dat ik een dag in de week bij mijn oom mag meelopen. Hij heeft ook een schoenmakerij en doet orthopedische schoenreparaties, dus daar leer ik weer nieuwe dingen. Bovendien kom ik daar in aanraking met een hele andere klantenkring.’

Een groot deel van de week is je vader ook je baas, is dat lastig?

‘In het begin vond ik het moeilijk om de knop om te zetten, maar na twee jaar lukt dat aardig. Als ik de winkel uitloop, is mijn werk afgelopen. Gelukkig heb ik een goede band met mijn vader. Als hij me in de winkel behandelt als zijn zoon dan zeg ik: “Pap, we zijn in de winkel, dus ik ben een werknemer”. We hebben wel afgesproken dat ik hem pap

noem, want ik kan er niet aan wennen om hem Hans te noemen. Ik ben vernoemd naar mijn vader, we heten allebei Hans.’

Ben je je ouders nooit zat, als je ze de hele dag ziet?

‘Jawel, daarom ben ik ook bijna geen avond thuis. Ik kan heel goed met mijn ouders opschieten en bespreek alles met ze alles. Zelfs over dingen als salaris doen ze helemaal niet moeilijk. Maar na een dag werken heb ik ze lang genoeg gezien, dus zoek ik 's avonds mijn vrienden op.’

Wat zou je anders doen?

‘De winkel van mijn ouders is heel erg gericht op reparaties en de verkoop van artikelen is bijzaak. Als ik een eigen winkel had, zou ik meer willen doen met de verkoop. De schoenreparaties zou ik hetzelfde houden, maar ik zou meer aandacht besteden aan de *finishing touch* door bijvoorbeeld te werken met opvallende, gekleurde zolen.’

Is het een voordeel of een nadeel dat je het vak hebt gekozen waar je familie al vijf generaties in zit?

‘Als ik mijn eigen zaak wil beginnen, is mijn naam natuurlijk een groot voordeel. Naamsbekendheid hoeft ik niet meer op te bouwen, die is er al. En ik heb het geluk dat mijn vader een goede leraar is. Hij geeft veel tips en begeleidt me goed, zodat ik het beste uit dit vak kan halen. Tot nu toe is dat gelukt; vorig jaar heb ik goud gewonnen met de Europese vakwedstrijd schoenmakerij.’

Ook schoenmaker worden? Kijk op vakwedstrijden.nl waar je het vak kunt leren.